Súd:	Okresný súd Košice I
Spisová značka:	11C/14/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7109200468
Dátum vydania rozhodnutia:	09. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Denisa Novotná Mlinárcsiková
ECLI:	ECLI:SK:OSKE1:2016:7109200468.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Denisou Novotnou Mlinárcsikovou v právnej veci navrhovateľa: ASANARATES s.r.o., Park Angelinum 4, Košice, IČO: 36606693, zast. JUDr. Jozef Mižák, advokát, Škultétyho 1, Košice, proti odporcovi: Petit press, a.s. Bratislava, Lazaretská 12, Bratislava, IČO: 35790253, zast. PALŠA A PARTNERI, ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, spol. s r.o., Masarykova 13, Prešov v konaní o ochranu osobnosti proti zásahu do dobrej povesti takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu vo výške 15.000 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa z a m i e t a.

O trovách konania r o z h o d n e po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom doručeným súdu dňa 12.1.2009 žiadal, aby bol odporca povinný do 5 dní od právoplatnosti rozsudku zverejniť v denníku Košický Korzár vyhlásenie o nepravdivosti skutočností uvádzaných v denníku Košický Korzár zo dňa 14.11.2008 v článku „Učiteľka: Dajte jed ochutnať vnúčatám!“ na strane 1,2 v tej časti, že tromi trojročnými chlapcami nájdená nástraha dňa 4.11.2008 v areály materskej škôlky v Košiciach na ulici Š., požitie ktorej sa nepreukázalo, nebola položená pracovníkmi deratizačnej obchodnej spoločnosti ASANARATES s.r.o. za čo sa spoločnosti a jej konateľovi V. L. ospravedlňuje. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu 20.000 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľ si súčasne uplatnil aj náhradu trov konania.

Navrhovateľ v návrhu uviedol, že v denníku Košický Korzár dňa 12.11.2008 na úvodnej strane s upútavkou a na strane 3 bol uverejnený článok „Deti zjedli jed“ kde je popísané, že traja trojroční chlapci údajne mali požiť v areály materskej škôlky na Š. F. Z. C. jed na potkany.

Následne dňa 14.11.2008 denník Košický Korzár na úvodnej strane s upútavkou a na strane 2 zverejnil článok „Učiteľka: Dajte jed ochutnať vnúčatám!“ ktorý obsahuje nepravdivé obvinenia riaditeľkou škôlky odporkyňou v 1. rade, navrhovateľa a jeho konateľa V. L. a spoločnosť ASANARATES s.r.o., že jeho pracovníci dali na nepatričné miesto, deťom prístupné, jed na potkany. Napriek argumentom a dôkazom navrhovateľa, odporkyňa zotrvala na svojom nepodloženom tvrdení, ktoré odporca v článku redaktorov vo svojom denníku aj zverejnil. V skutočnosti pracovníci spoločnosti ASANARATES s.r.o. jed na potkany neumiestnili, ani umiestniť nemohli a na základe nepravdivých tvrdení zverejnených v novinách došlo k poškodeniu dobrého mena spoločnosti ASANARATES s.r.o. a jej konateľa, ktorý pod takýmto obchodným názvom dlho podniká a je v meste aj mimo neho ohľadne tejto činnosti známy.

Navrhovateľ požiadal o opravu, resp. napísal stanovisko k uverejneným článkom, trval na jeho zverejnení. Odporca v 2. rade toto stanovisko odporcu zverejnil v denníku Košický Korzár zo dňa 25.11.2008 bez upútavky na titulnej strane s malým písmom na strane 5 dole pod názvom Právo na odpoveď, Stanovisko k článkom. V tomto stanovisku navrhovateľ opakovane zdôrazňoval, že tieto jedy nepoložil.

Články k tomuto prípadu priniesli aj denníky Nový čas z 14.11.2008 na str. 8 a Plus jeden deň z 14.11.2008 na strane 6.

Navrhovateľ listom zo dňa 22.12.2008 podľa § 19 zák. č. 81/1966 v znení noviel požiadal o opravu nepravdivých údajov a o ospravedlnenie, no odporca a jeho šéfredaktor bez akéhokoľvek zdôvodnenia opravu v zákonnej 8 dňovej lehote neuverejnili.

O tom, že pracovníci obchodnej spoločnosti ASANARATES s.r.o. nepoložili a nemohli položiť tvrdenú nástrahu, jed na potkany, do škáry v budove materskej škôlky, predložil navrhovateľ pri konfrontácii dôkazy. Predovšetkým jeho pracovníci vykonávali na základe zmluvného vzťahu deratizáciu až 10.11.2008 o čom bol riaditeľkou potvrdený dodací list z tohto dňa, traja chlapci mali údajne požiť nástrahu ešte 4.11.2008 a potom nechala riaditeľka škôlky škáry v stene zamurovať, teda v čase vykonávania deratizácie už tieto škáry neboli, pracovníci spoločnosti preto do nich nemohli jed umiestniť. Na deratizáciu používali úplne iný prípravok, voskové bloky oranžovej farby, ktoré sa vplyvom počasia nerozkladajú, kdežto v škáre v stene na dvore škôlky sa mali nachádzať granule zelené, rozložené po dlhšom čase. Navyše pracovníci spoločnosti navrhovateľa na takomto prístupnom mieste nikdy nástrahu nedávali. Navrhovateľ priviedol svojho pracovníka, ktorú túto zákazku realizoval na potvrdenie týchto skutočností, no redaktor novín pri pokusoch o konfrontáciu dňa 12.11.2008 a 13.11.2008 odmietol s ním komunikovať a konfrontovať. Aj napriek všetkým týmto dôkazom preukazujúcim nesporne, že dňa 14.11.2008 nájdené rozpadajúce sa granule pracovníci navrhovateľa neuložili a uložiť nemohli, redakcia následne 14.11.2008 uverejnila článok v denníku Košický Korzár s nepravdivými údajmi, že údajne chlapcami požitý jed (nikdy sa požitie nepreukázalo) nesprávne bez informovania riaditeľky položili pracovníci spoločnosti navrhovateľa.

Takýmito nepravdivými informáciami boli hrubým spôsobom poškodené dobré meno a dobrá povesť navrhovateľa, obchodnej spoločnosti vykonávajúcej deratizáciu, známu v Košiciach aj na Slovensku, pretože mali byť jedom postihnutí traja trojroční chlapci z materskej škôlky, čo obzvlášť negatívne zapôsobilo nielen na citovú stránku občanov, ale aj obchodných partnerov navrhovateľa. Zverejnením nepravdivých údajov odporca privodil pre navrhovateľa aj finančnú ujmu pre stratu zákazok z nedôvery obchodných partnerov.

Vzhľadom na zvlášť škodlivé následky zverejnených nepravdivých údajov, že poškodené mohli byť malé deti zo škôlky, ako aj poškodenie dobrého mena v obchodných vzťahoch a na verejnosti požaduje navrhovateľ aj náhradu nemajetkovej ujmy, zadosťučinenia v peniazoch v primeranej sume 600.000,- Sk, t.j. 20.000 €.

Odporca sa k podanému návrhu vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 5.3.2009. S návrhom navrhovateľa nesúhlasí, nárok ním uplatnený v návrhu považuje za nedôvodný a v rozpore s platným právnym poriadkom SR a to nie len z dôvodu, že si uplatňuje nárok pred súdom z už neplatného právneho predpisu. Návrh bol spracovaný dňa 9.1.2009 a na tunajší súd doručený dňa 12.1.2009. Dotknutý článok bol zverejnený dňa 14.11.2008.

Navrhovateľ napriek zverejneniu jeho Stanoviska v denníku dňa 25.11.2008 a to výlučne podľa jeho požiadavky, nikdy v dôvodoch neuviedol, prečo toto nepovažuje za dostatočné. Odporca má za to, že konanie v tejto veci bolo korektné a urobené v súlade s platným právnym predpisom SR a žiadateľovi vyhovelo. Zákonnú povinnosť si splnili a to aj v rozsahu, ktorý ani zákon nepožaduje. Urobili tak v záujme objektívne informovať čitateľov v tejto veľmi chúlostivej veci, keďže sa týkala zdravia ľudí, resp. v tomto prípade maličkých detí. Má za to, že jednou z úloh tlače je informovať občanov aj o takýchto skutočnostiach, pričom medializovanie podobných prípadov pôsobí jednoznačne ako prevencia pred prípadným neodvratným poškodením zdravia obyvateľov mesta, či regiónu vrátane malých detí.

Nárok v návrhu je potom už len bezdôvodným nárokom, ktorý je uplatnený nad rámec zákonom prípustnej úpravy a navrhovateľom žiadaným súdnym zásahom by došlo k protiprávnemu zásahu do zákonných práv účastníka konania na strane odporcu a to jednak v časti zverejnenia opravy, či ospravedlnenia, ako aj v časti navrhovateľom nárokovanej údajnej nemajetkovej ujmy.

V petite návrhu je uplatnený nárok podľa názoru odporcu v rozpore s objektívnym stavom a skutočnou pravdou, keďže je žiadané zverejnenie textu, kde je dokonca uvedené, že „..požitie, ktorej sa nepreukázalo...“

Návrh ako taký, resp. jeho odôvodnenie je aj v ďalších častiach zmätočné, keď navrhovateľ uvádza v odôvodnení nejakú odporkyňu v 1. rade a následne nejakého odporcu v 2. rade, pričom podľa petitu by mala byť žaloba podaná len voči jednému odporcovi, podobne je to aj v časti týkajúcej sa osoby navrhovateľa a to vo vzťahu k nárokovanému petitu v časti žiadaného ospravedlnenia a tam uvedených subjektov.

V časti týkajúcej sa iných denníkov uvádza, že zverejniť opravu, či ospravedlniť sa za články zverejnené v inej periodickej tlači im neprináleží a v tejto časti majú za to, že nie sú ani legitimovaný byť účastníkom takéhoto konania.

Žiadosť o uverejnenie opravy musí mať písomnú formu a musí byť žiadateľom podpísaná. Súčasťou žiadosti o uverejnenie opravy musí byť písomný návrh znenia opravy, ktorý musí obsahovať názov a deň vydania periodickej tlače alebo deň zverejnenia agentúrneho spravodajstva, ktoré obsahovalo nepravdivé skutkové tvrdenie, popis nepravdivého skutkového tvrdenia s uvedením, kde v periodickej tlači alebo v agentúrnom spravodajstve sa nachádzalo konštatovanie, že skutkové tvrdenie je nepravdivé a uvedenie pravdivého skutkového tvrdenia.

Odporca má za to, že už aj z týchto právnych dôvodov je potrebné návrh zamietnuť a zaviazať navrhovateľa na náhradu vzniknutých trov.

Odporca vo veci navrhuje vypočuť ako svedkov učiteľky materskej škôlky na Š. F. Z. C., starostu MČ Košice - Západ a autorov článkov, prípadne ošetrujúcich lekárov a rodičov detí a tiež prípadne aj pracovníkov navrhovateľa. Vo veci navrhol ako dôkaz predložiť lekárske správy o ošetrení poškodených detí MŠ, samozrejme len po udelení súhlasného stanoviska ich rodičov, taktiež záznam o prešetrení veci MČ Košice - Západ a Mestom Košice.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu písomným podaním doručeným 30.9.2010 uviedol, že súhlasí, že nárok voči vydavateľovi ohľadne práva na odpoveď a práva na opravu bol uplatňovaný v zmysle zákona č. 167/2008 Z.z. účinného od 1.6.2008, len v kancelárii pri vyhotovovaní návrhu bol skopírovaný nesprávny predpis. Pokiaľ len nedopatrením pri opísaní na jednom mieste sa označuje ako odporca v 1. rade a odporca v 2. rade, je to len z dôvodov, že pôvodne mal navrhovateľ úmysel uplatňovať aj iný nárok proti ďalšej osobe. Za nepresnosť sa ospravedlňuje. Je pravdivé tvrdenie odporcu, že v súlade s § 8 zák. č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači, odporca dňa 25.11.2008 na strane 5 dole pod názvom Právo na odpoveď, odpoveď navrhovateľa zverejnil. Táto odpoveď však bola uverejnená v rozpore s ust. § 8 ods. 5 cit. zákona a to nie na rovnocennom mieste a rovnakým písmom, akým bolo uverejnené skutkové tvrdenie s označením „odpoveď“ s menom a priezviskom alebo názvom žiadateľa o uverejnení odpovede, ktoré musí byť uverejnené rovnakým písmom, akým bol uverejnený nadpis textu obsahujúceho skutkové tvrdenie.

Preto sa navrhovateľ domáhal aj práva opravy podľa § 7 cit. zákona. Išlo najmä o nepravdivé tvrdenia, že nástraha dňa 4.11.2008 nájdená trojročnými chlapcami dňa 4.11.2008 v areály materskej škôlky bola položená pracovníkmi deratizačnej obchodnej spoločnosti ASANARATES s.r.o.

Len vzhľadom na dlhý časový odstup takmer 2 roky od uverejnenia článku, teraz uverejnenie opravy by bolo nielen nezrozumiteľným čitateľom po takej dobe, ale by dokonca mohlo sťažiť doposiaľ ťažko obnovené dobré meno navrhovateľa pripomínaním skutočností spred viac ako 2 rokov, ochranu navrhovateľa v tomto smere by preto nesplnila svoj cieľ.

Z týchto dôvodov navrhovateľa netrvá na zverejnení opravy v denníku Korzár a v tomto rozsahu berie návrh späť.

Na ďalšom nároku v zmysle § 19b, ods. 2,3 OZ teda ochrany proti neoprávnenému zásahu na dobrej povesti a primeraného zadosťučinenia aj v peniazoch trvá z dôvodov uvedenia nepravdivých údajov, ktoré veľmi poškodili dobré meno a povesť navrhovateľa nielen v meste Košice, ale aj v rámci celej SR, zvlášť ako mali byť údajne postihnuté maloleté deti. Navrhovateľ je toho názoru, že zverejnená odpoveď nemohla ani zďaleka tak neprimerane škodlivý zásah do dobrej povesti navrhovateľa ani zmierniť, tobôž nie odstrániť. Súhlasia s odporcom navrhnutým dokazovaním výsluchom svedkov, pričom navrhovateľ navrhuje vypočuť aj jeho pracovníkov, ktorí deratizáciu v materskej škôlke vykonávali.

Právny zástupca odporcu so späťvzatím návrhu navrhovateľa súhlasil.

Okresný súd Košice I vo veci rozhodol dňa 18.9.2013 tak, že konanie v časti o povinnosti zverejnil v denníku Košický Korzár vyhlásenie o nepravdivosti skutočností uvádzaných v denníku Košický Korzár zo dňa 14.11.2008 a žiadosť o ospravedlnenie zastavil.

Návrh v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 20.000 Eur zamietol. Súčasne navrhovateľa zaviazal nahradiť odporcovi trovy konania.

Proti výroku rozsudku v časti, ktorým zamietol nárok na nemajetkovú ujmu vo výške 20.000 Eur a proti výroku o trovách konania podal odporca odvolanie.

Krajský súd v Košiciach uznesením pod sp. zn. 3Co 584/2013 zo dňa 28.4.2014 zrušil rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti, t.j. vo výroku, ktorým bol návrh v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy 20.000 Eur zamietnutý a vo výroku o trovách konania a v zrušenom rozsahu vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Podľa názoru odvolacieho súdu bol predčasný jeho záver, že obsah článku zo dňa 12.11.208 vylučuje zodpovednosť odporcu z dôvodu neuvedenie obchodného mena navrhovateľa alebo osôb s ním spojených. Súd prvého stupňa totiž pri skúmaní namietaného zásahu prehliadol tú skutočnosť, že predmetné články boli uverejnené v denníku s krátkym časovým odstupom, išlo o tému pre čitateľa veľmi atraktívnu, šokujúcu a aktuálnu a články na seba tematicky nadväzovali. Z tohto pohľadu preto nezhodnotil, či u čitateľa nemohli tieto články v spojení vyvolať dojem, že informácie tam uvedené sa týkajú práve navrhovateľa. Rovnako bol predčasný názor súdu prvého stupňa, že zodpovednosť odporcu vzhľadom na charakter článku zo dňa 14.11.2008, ktorým je žurnalizovaný rozhovor, resp. reportáž je vylúčená. Úlohou sudu prvého stupňa bolo v ďalšom v súlade s právnym názorom vysloveným v uznesení po doplnení dokazovania v naznačenom smere opätovne posúdiť nárok navrhovateľa a následne vo veci rozhodnúť.

Z výpovede navrhovateľa súd zistil, že činnosťou deratizáciou hlodavcov sa venuje 39 rokov s tým, že predtým túto činnosť vykonával ako fyzická osoba a neskôr ako osoba právnická. Konkrétne od roku 2006. Na Slovensku je najväčšou firmou s najväčším počtom zamestnancov ako aj objemovo, pretože vykonáva deratizáciu v počte 250 firiem. Vykonáva deratizáciu v školských zariadeniach, v predškolských zariadeniach ako aj v zdravotníckych zariadeniach, Železnice SR vrámci celého Slovenska, Atómové elektrárne Mochovce, všetky objekty, čiže vykonáva deratizáciu vrámci celého Slovenska. Keď sa stála táto skutočnosť nebol prítomný, pretože bol na dovolenke v zahraničí. Keď sa vrátil a prečítal si uvedené články, ostal veľmi zarazený a okamžite to riešil tým, že chcel konfrontovať situáciu. Volal do redakcie Korzár, hneď v ten deň sa stretli, boli u riaditeľky MŠ, prebehla konfrontácia s tým, že boli prítomní okrem neho novinár, riaditeľka školy a asi 3 učiteľky, čiže zamestnankyne. Následne na druhý deň prebehla opätovne konfrontácia, ale už za účasti aj jeho zamestnancov, ktorí mali vykonávať deratizáciu s tým, že učiteľky jeho zamestnancov nepoznali. Nepoznala ich ani riaditeľka, ani jej zamestnankyne.

Na ozrejmenie predložil súdu doklad, z ktorého vyplýva, že bola vykonaná deratizácia celého objektu a okolia s tým, že vedenie škôlky bolo upozornené na bezpečnostné opatrenia a predpisy. Súčasne aj uvedené aké prostriedky boli použité. Dodací list podpísala riaditeľka škôlky dňa 10.11.2008. V tom čase mal dve objednávky a to na deratizáciu MŠ, ktorú zadávala školská správa a na deratizáciu vonkajších plôch, ktorú objednávku dávala MČ Košice - Západ. Predložil súdu doklad, z ktorého vyplýva, že v zmysle zák. č. 355/2007 musel upozorniť s tým, že upozornil Regionálny ústav verejného zdravotníctva,

urobil to v predstihu dňa 17.9.2008 a bol pripojený zoznam objektov, kde sa deratizácia vykonávala. Deratizácie vykonávali po celej MČ Košice - Terasa. Navrhovateľ predložil súdu aj zoznam prípravkov, ktoré používa pri deratizácii s tým, že tieto prípravky sa môžu dávať iba do dier. Voskové bloky, ktoré sa vplyvom vonkajších podmienok a vlhka nerozkladajú. Ďalej uviedol, že aj tieto prípravky, ktoré dávali sa nevyrábali v zelenej farbe, ale iba v ružovej farbe a to, čo odhalili v areáli škôlky boli zelené granule, ktoré oni nepoužívajú, prípadne používajú, ale na vonkajšie priestory. Ďalej uviedol, že deratizovali vnútorný objekt škôlky aj dvor s tým, že vnútorný dvor nederatizovali, pretože tam neboli diery.

Vzhľadom na uverejnený článok ihneď reagoval aj starosta MČ Západ aj primátor mesta Košíc, pričom sa s nimi stretol a predložil súdu list zo dňa 12.11.2008, kde sa vyjadruje k uvedeným skutočnostiam.

Vzhľadom na tento článok už žiadne iné zákazky od školskej správy nedostal celý rok 2008 ani ďalšie roky. Opätovne až v roku 2010 dostal zákazky.

Navrhovateľ uviedol, že uverejnený článok mal negatívny dopad na jeho ďalšie aktivity, pretože deratizáciu vykonával aj v obchodnej sieti Tesco. V uvedených obchodoch sa robí deratizácia každý mesiac, pričom už následne s ním zmluvy podpísané neboli. Tým, že tento článok bol zverejnený okrem denníka Korzár aj v iných denníkoch, napr. Nový Čas, Plus 1 deň, tak isto bol aj nejaký článok alebo šot v televízii s tým, že aj vysielanie bolo zmanipulované. Vo všetkých článkoch bol opísaný ako človek, ktorý chcel otráviť deti. Volal aj do nemocnice, aby zistil, aký bol zdravotný stav detí, ktoré mali byť hospitalizované. Zistil, že deti jedy vôbec nezjedli. Celú situáciu riaditeľka škôlky zdramatizovala a deti boli iba na pozorovaní. Dokonca sa mu vyhrážali, že pokiaľ žalobu na súd podá, tak nebude na osobu p. riaditeľky škôlky, žiadne zákazky zo školskej správy nedostane. Navrhovateľ ďalej uviedol, že jeho pôvodným úmyslom bolo žalovať aj riaditeľku MŠ O. s tým, že pokiaľ by ju žaloval, tak sa určití ľudia snažili na neho zatlačiť, aby ju do toho sporu nezaťahoval. Pri konfrontácii u riaditeľky škôlky boli novinári z televízie JOJ, STV a Markíza. Na konfrontácii boli prítomní tak ako uviedol redaktori televízie JOJ, Markíza, STV a novinár odporcu. O tejto udalosti bol urobený rozhovor, ktorý mal byť odvysielaný v televízii Markíza, avšak odvysielaný nebol.

V konaní boli vypočutí svedkovia.

Svedok Z. M. uviedol, že je zamestnancom navrhovateľa ako deratizér. Dňa 14.10.2008 prišiel ku hlavnému vchodu škôlky, kde zazvonil. Otvorila mu nejaká pani, pričom si pýtal riaditeľku alebo hospodárku, predstavil sa, kto je, od koho prišiel a čo ide robiť. Na to mu povedali, že prítomná nie je ani riaditeľka ani hospodárka, preto prišli nejaké ženy, ktoré sa mu však nepredstavili a nevie kto to bol. Opätovne im vysvetlil za akým účelom prišiel a opýtal sa, či môže urobiť obhliadku areálu škôlky a hľadať diery a potkany. Opýtal sa ich, či majú o niečom takom vedomosť, pričom uviedli, že nemajú, ale dali mu súhlas na ohliadku. Tak prešiel celý areál škôlky, pričom žiadne diery nenašiel. Následne areál škôlky opustil. Deratizačné látky so sebou nemal. Ak si dobre spomína, deratizácia bola vykonaná o mesiac, niekedy v mesiaci november, pričom ju vykonával kolega C.. Na deratizáciu použili červené voskové tehličky značky Baraky vax.

V ďalšom ako svedkyňa vypovedala Bc. G. O., ktorá je riaditeľkou MŠ na Š. E.. K predmetu konania uviedla, že po nahliadnutí do knihy úrazov dňa 4.11.2008 prišla za ňou do riaditeľne učiteľka J. I. a oznámila jej, že tri deti, ktoré boli v areály škôlky zjedli jed na potkany. Hneď im pozreli do úst, ostali tam tyrkysové zbytky, vypláchli ústa, vytreli servítkou a zavolali záchrannú službu. Maloleté deti zobrali do Detskej nemocnice na Tr. SNP v Košiciach a nechali ich na pozorovanie v nemocnici dva dni. Učiteľka I. ešte povedala toľko, že si to hneď všimla, pretože deti boli spolu, všimla si, že niečo ochutnávajú, zdalo sa deťom, že sú to oriešky. Toxikologické vyšetrenie nepreukázalo, že by niečo deti zjedli. Následne má vedomosť o tom, že do materskej škôlky prišiel p. L. aj niekto z denníka Korzár, niečo sa rozprávali v riaditeľni, pričom si už presne nepamätá, nakoľko bola šťastná, že deťom sa nič nestalo a že sú v poriadku. Ďalej k veci uviedla, že deratizáciu zabezpečuje Mesto Košice, v tomto prípade má vedomosť, že to zabezpečovala MČ. Prax bola taká, že jej vopred oznámili kedy prídu deratizovať a kde konkrétne niečo vykonajú, prípadne uložia jed, tak podpísala dodací list, pričom v tomto prípade to bolo záhadné, pretože o ničom nevedeli. Tak ako predtým, aj potom už takáto nepríjemná udalosť sa nezopakovala, stále majú vedomosť o tom, že prídu deratizovať a sú vopred upovedomení. Doposiaľ to bolo tak, že deratizovať chodili v čase od tej 8.00 hod. do 14.30 hod., pretože následne je materská škola zatvorená. V tomto prípade, keďže nikoho v areály škôlky nevideli, museli prísť buď ráno medzi 6.00 hod. a 8.00

hod. alebo potom poobede od 14.30 hod. do tej 17.00 hod. Nikoho dávať granule na jed v areály škôlky nevideli. Svedkyňa uviedla, že novinárov neinformovala, mohol to byť niektorí z rodičov, prípadne nemocnica, kde boli deti hospitalizované.

Svedok O. C. uviedol, že je zamestnaný u navrhovateľa ako deratizér. Konkrétne deratizáciu vonkajších priestorov nerobil. V mesiaci november 2008 vykonával deratizáciu vnútorných priestorov materskej škôlky. Deratizovať bol v čase, keď bol vyhotovený dodací list a tento podpísala riaditeľka MŠ. Najskôr boli urobiť monitoring pred vykonaním deratizácie spolu s kolegom. Vykonávali ohliadku vonkajších priestorov a kolega vnútorných priestorov. So sebou nemali žiadne deratizačné prostriedky. Bolo to asi mesiac predtým, než sa vykonala deratizácia. Deratizačné prípravky používajú granule Baraki G alebo Baraki Wax, pričom Baraki Wax vyzerá ako mydielko červenej farby, pričom aj granule sú červenej farby. Keď chodia deratizovať, nosia tričká s veľkým nápisom ASANARATES.

V konaní ako svedkyňa vypovedala J. I., ktorá pracuje ako učiteľka v MŠ na Š. E. Z. C.. K uvedenému uviedla, že bola s deťmi na pobyte vonku na školskom dvore. Keď si všimla, že pri stene zadnej budovy boli tri deti, ktoré si niečo dávali do úst. Ihneď išla za nimi a všimla si, že v škáre boli tyrkysové granule, ktoré malo jedno dieťa v ústach a druhé ho prehltlo. Ihneď zobrala deti k riaditeľke a zavolali sanitku. Medzi tým išla zobrať ostatné granule, ktoré sa ešte v škáre nachádzali, aby ich vedela v prípade potreby ukázať. Následne si udalosti pamätala len hmlisto, pretože sa zľakla. Obzvlášť bolo veľmi ťažké zavolať rodičom, ktorí by mali prísť po deti a povedať im, čo sa stalo. Nakoniec tieto veci zabezpečila riaditeľka. Záchranná služba zobrala deti so sebou do nemocnice a vzhľadom k tomu, že bola veľmi vyľakaná, pichli jej injekciu na ukľudnenie. Okolo uvedenej udalosti bol veľký rozruch. Má vedomosť o tom, že boli rôzne telefonáty, vypytovali sa, čo sa stalo. Konkrétne nikomu žiadny rozhovor neposkytla. Po pár dňoch si ju zavolala riaditeľka a povedala, že bude stretnutie s navrhovateľom a zástupcami tlače. Tohto stretnutia sa zúčastnila a rozprávali sa o tom, ako sa to mohlo stať, kde bola príčina a kto bol vinník. Určite si kládli aj otázky navzájom, bližšie si však nepamätá, čo konkrétne povedala. Určite vie, že jedno dieťa granulu prehltlo, druhému dieťaťu granulu vybrala z úst a tretie dieťa malo tyrkysové ústa. Uviedla, že vie, že sa hľadal vinník, problém bol v tom, že vo voľnom priestore, kde sa pohybovali deti boli položené granule, nevedeli však, ako sa tam granule dostali a kto ich tam dal. Svedkyňa si pamätala, že deratizácia prebiehala iba v interiéri. Ďalej vypovedala aj k stretnutiu s navrhovateľom, pričom tento sa jej pýtal, prečo okolo toho robí taký rozruch, že išlo len o jed, ktorý riedi krv. Snažil sa to zľahčovať, tak v zlosti povedala, že nech dá tie granule ochutnať vlastným vnúčatám. Vzhľadom na uvedené sa však ospravedlnila navrhovateľovi, že niečo také povedala, pretože sa to nemá, ale je toho názoru, že ani navrhovateľ sa ku nej nemal tak správať. Nebolo to korektné ani z jej strany, ani z jeho strany, pretože pokiaľ ráno prevezme deti, ktoré sú zdravé od rodičov a následne im oznámi, že si majú deti prevziať na pohotovosti, pretože niečo zjedli, tak nie je na mieste zľahčovanie takejto situácie.

V konaní vypovedal svedok Mgr. C. A., ktorý je zamestnancom odporcu spoločnosti Petit Press a.s. ako redaktor. Uviedol, že ako redaktor písal dva články. Prvý článok sa týkal toho, že deti zjedli jed na potkany, pričom dostali typ od rodičov a o ňom napísali. Druhý článok bol napísaný na základe konfrontácie, resp. kontaktoval ich samotný navrhovateľ, že pôjdu do MŠ na konfrontáciu. Konfrontácie sa zúčastnili, bol prítomný navrhovateľ, riaditeľka MŠ, učiteľka, on ako redaktor, p. A. a fotograf. To, čo sa udialo na stretnutí opísal v článku, väčšinou len počúvali, pretože navrhovateľ a riaditeľka, prípadne učiteľka si kládli otázky. Skôr by povedal, že išlo o vzájomnú výmenu názorov. Konkrétne, či kládol otázky, si už vzhľadom na odstup času nepamätá. Z uvedeného stretnutia existovala aj nahrávka, ktorá však už bola vymazaná, kolega si robil poznámky. Vzájomná konfrontácia medzi navrhovateľom a riaditeľkou, učiteľkou MŠ sa týkala uloženia jedu a skutočnosti, že k jedu sa dostali deti, ktoré ho zjedli, či je to vôbec možné, že sa granule, alebo jed objavili v škáre pri budove. Navrhovateľ tvrdil, že túto zákazku vyhrali, ale že tam jed nedávali. Ďalej uviedol, že navrhovateľ vie, kto ho tam dal, ale nepovie. Podstatu konfrontácie v uvedenom článku napísal, samozrejme, že nie všetko sa dalo napísať, napr. odzneli určité vulgarizmy, ktoré boli použité na konfrontácii pri stretnutí. Vulgarizmy používal navrhovateľ. Svedok uviedol, že pri písaní článku postupoval objektívne, napísal všetko, čo bolo známe aj so svojim kolegom.

V konaní vypovedal svedok M. A., ktorý pracuje v spoločnosti Petit Press ako redaktor oddelenia spravodajstva. Vo svojej výpovedi uviedol, že článok písal p. A., že v nejakej MŠ v Košiciach deti pojedli jed na hlodavce. O pár dní zazvonil telefón, pričom kolega mu povedal, že volal pán z firmy ASANARATES a požiadal o konfrontáciu so zamestnancami MŠ. Kolega sa ho opýtal, či by nechcel ísť s ním, keďže ho tento prípad zaujal, tak sa rozhodol, že pôjde. Súhlasil, že pôjde na konfrontáciu. Stretli

sa pred MŠ aj s navrhovateľom. Následne išli do MŠ a v kancelárii riaditeľky došlo ku konfrontácii. V rámci konfrontácie si vysvetlili, čo sa udialo, resp. neudialo, či došlo k vysypaniu granúl a pod. Robil si svoje zápisky. Konfrontácia bola podľa jeho názoru dosť chaotická, pretože sa preskakovalo od jednej veci k druhej. Ale keďže to riešil kolega, nechcel do toho zasahovať. Zo začiatku bola konfrontácia v celku pokojná, postupne ho prekvapili reakcie účastníkov, išlo o slovnú výmenu, ktorá už potom hraničila s hranica slušného správania. Myslel na postavenie muž a žena. Ešte si pamätal, že jedna z učiteliek si vyfotila granule, ktoré sa tam nachádzali. Svedok uviedol, že prvý článok bol podpísaný C. A., druhý menší článok je vlastne stĺpček, v ktorom dostal zadanie od šéfa a mal osloviť deratizéra, odborníka práve s touto tematikou. Oslovil p. M. C., s ktorým spolupracoval pri jednom veľkom článku ohľadne likvidácie hmyzu. Hlavný článok teda bol pána C. A., pričom podľa jeho informácii navrhovateľa nekontaktoval, v uvedenom článku ani nie je spomenutá firma navrhovateľa. V tom čase ani nemal vedomosť o tom, ktorá firma deratizáciu vykonávala. Z jeho poznámok vyplýva, že p. L. povedal, že vykonávali deratizáciu, že boli jeho pracovníci prítomní v MŠ, avšak deratizáciu nerobili. Svedok opätovne potvrdil, že nadriadený mu zadal úlohu napísať a osloviť deratizéra, pričom oslovil p. C..

Navrhovateľ spolu s doručeným návrhom predložil súdu aj fotokópie denníka Košický Korzár zo dňa 12.11.2008, 14.11.2008 a 25.11.2008.

Navrhovateľ ako dôkaz predložil dodací list, pričom odberateľom mala byť MŠ, Z. v Košiciach na vykonanie deratizácie celého objektu a okolia. Použité mali byť jedové staničky Baraki G. Ako poznámka je uvedená, vedenie škôlky bolo upozornené na bezpečnostné oparenia a predpisy. Dátum 10.11.2008, dodací list prijala riaditeľka MŠ O..

V ďalšom navrhovateľ predložil súdu vysvetlenie - vyjadrenie k článku Korzár ohľadne deratizácie v MŠ na ulici Š. X Z. C. zo dňa 12.11.2008.

Navrhovateľ predložil súdu objednávku č. 2/0800039 na deratizáciu vonkajších priestorov MŠ - K., I., I., T., C.M., Š., E., J. O., E. L. T., F., J., A.Á., P.. Objednávka zo dňa 9.10.2008.

Ďalej predložil dodací list bez udania čísla, odberateľom mal byť MÚ MČ Košice - Západ ohľadne vykonania celoplošnej deratizácie vo všetkých trávnatých a voľných plochách v priestoroch MČ - Košice Západ. Použité granule Baraki Wax. Dodací list dátumovaný 24.10.2008.

Navrhovateľ predložil oznámenie o ničení škodlivých živočíchov podľa zák. č. 355/2007 Z.z. z dôvodu väčšieho rozsahu prác, priložil prílohu. Prípravky, ktoré mali byť použité Baraki G, Baraki Wax, Hubex, deň a hodina začiatku akcie 19.9.2008 do 15.11.2008 od 8.00 hod. do 17.00 hod., upozornenie na predpisy, upozornení zodpovední pracovníci. Uvedené oznámenie je pripojené a predložené súdu bez dátumu. Na pečiatke je dátum 17.9.2008 a to pečiatka Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Košiciach.

Na pojednávaní dňa 12.9.2012 navrhovateľ predložil súdu výpoveď zmluvy, ktorú mal uzavretú so Strediskom služieb škole Zmluvu o dielo na deratizačné, dezinsekčné a dezinfekčné práce s platnosťou od 1.2.2006 na dobu neurčitú s jednomesačnou výpovednou lehotou. Výpoveď daná dňa 26.3.2009 v Košiciach.

Na základe žiadosti navrhovateľa o vysvetlenie dôvodov odstúpenia od zmluvy uvedený subjekt im oznámil písomne listom zo dňa 17.6.2011, že dôvody sa týkali článkov v Korzári, ktoré sa týkali deratizačných prác vykonaných navrhovateľom a jeho pracovníkmi v zariadení MŠ Z. X v C., kde sa písalo o otrave troch detí.
Súd v konaní opätovne vypočul svedkyňu Paedr. G. O.. Svedkyňa uviedla, že mala vedomosť o vykonávaní celoplošnej deratizácii v areáli škôlky. O tom, že ju mala vykonávať spoločnosť navrhovateľa sa dozvedela od novinárov. Konkrétne informácie nemala. Dozvedela sa ich až na druhý deň od novinárov a to potom ako sa aj vrátila z nemocnice, v ktorej bola spolu s maloletými deťmi z materskej škôlky. V ďalšom potvrdila, že dňa 13.11.2008 v jej kancelárii prebehlo stretnutie medzi pánom L., pani I. s tým, že z ich strany toto stretnutie organizované nebolo. Poskytla iba kanceláriu, aby sa mohli stretnúť a vydiskutovať si udalosti.

V konaní bol vypočutý svedok M. L., ktorý uviedol, že uvedenými článkami bolo poškodené dobré meno navrhovateľa. Stratili zákazky z rôznych škôl, škôlok. Reakcie na uvedené články boli negatívne a spôsobili poškodenie dobrého mena spoločnosti. Po zverejnení článkov sa snažili kontaktovať novinárov, aby došlo ku konfrontácii a k diskusii ohľadne skutočnosti a udalostí ako aj medzi pracovníkmi materskej školy. Stretnutí sa zúčastnili konatelia, t.j. zamestnanci navrhovateľa, novinári a zástupcovia škôlky konkrétne riaditeľka a učiteľka. Konfrontácia prebehla s tým, že zamestnanci škôlky obviňovali navrhovateľa ako spoločnosť, ktorí následne opustili miestnosť.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zást. v záverečnej reči uviedol, že nie sú pravdivé informácie v článku zo dňa 12.11.2013 hoc nebolo spomenuté obchodné meno navrhovateľa a nedošlo k jeho identifikácii. Už samotné vyjadrenie starostu hovorí o tom, že mal stretnutie so zástupcami deratizačnej firmy no meno nepovažoval za vhodné zverejniť, čiže identifikoval navrhovateľa ako možného pôvodcu nekorektne aplikovaných jedov pri deratizácii. V tom období len navrhovateľ zmluvne realizoval deratizačné služby pre Mestskú časť Košice - Západ. Navrhovateľ v roku 2008 pre mestské časti na základe zmluvy alebo verejných súťaží vykonával deratizáciu vonkajších verejných plôch mestských častí Mesta Košice ako aj MŠ. Ide o množstvo ošetreného priestranstva a pracovníci navrhovateľa preto denne boli v kontakte s mnohými ľuďmi, ktorí priestory spravovali, preto po zverejnení článku dňa 12.11.2008 aj keď meno firmy v článku nebolo spomenuté, zainteresovaní a zmluvní partneri hneď vedeli, že môže ísť len o firmu navrhovateľa, pretože ten zmluvne túto prácu vykonával. Jedná sa o minimálne o management mestských podnikov, škôl, škôlok, bytových podnikov, vedenie mesta a mestských častí, ktorých hneď a negatívne voči navrhovateľovi reagovali, pretože novinári skutočnosť opísali ako otravu malých detí, čo je otrasný spoločenský jav dotýkajúci sa celej verejnosti. Čo si mali pomyslieť iné vedenia škôlok, kde navrhovateľ deratizoval ako vyzeral v ich očiach keď videli, že je obviňovaný v denníku Korzár. Čo si pomyslelo vedenie všetkých nemocníc kde navrhovateľ deratizoval, reakcie boli všetky fatálne a negatívne. Navrhovateľ musel uvedenú situáciu vysvetľovať vedeniu mestskej časti a mesta a vysvetľovať situáciu a to aj napriek tomu, že v deň uverejnenia článku existoval hodnoverný doklad zo dňa 10.11.2008 o tom, že deratizácia pre MŠ Š. bola vykonaná zodpovedne, bez závad, s poučením a podpisom riaditeľky MŠ. Túto informáciu si mohli novinári jednoducho zistiť a v záujme objektivity tento skutkový stav aj uverejniť, no nikdy to neurobili, pričom novinári odporcu ako aj uvedené vo výpovedi riaditeľky vedeli kto vykonával deratizáciu, pretože jej to oznámili, identifikovali navrhovateľa. Novinári nemali snahu zistiť skutočný stav veci a bolo to jednoduché. Namiesto toho bol navrhovateľ zobrazený ako travič a hulvát. Navrhovateľove vysvetlenie stavu následne uverejnené v novinách už nikoho nezaujímalo a mnohí ho označili len ako výhovorky, pretože nebolo zverejnené s časovým odstupom. Dopad na dobrú povesť navrhovateľa je o to väčší, že Korzár je mienkotvorný denník vydávaný v celom regióne v niekoľkotisícovo náklade. Jeho internetová verzia je celosvetová, denník je masívny, dostupný a populárny. Dotknutý čitateľ vníma to čo je v novinách napísané a nevie si utvoriť pravdivý úsudok ak mu novinári neposkytnú pravdivé informácie a skutočnosti. Čitateľ dlhodobo vníma Korzár ako seriózne periodikum a nepochybuje, že informácie, ktoré uverejňujú sú overené a pravdivé, na základe čoho si tvorí svoj vlastný úsudok. Čitateľ si na základe zle interpretovaných faktov, skutočností a na základe neuverejnených skutočností a súvislostí mohol o navrhovateľovi utvoriť len negatívny posudok a taký bol aj vytvorený, čo je preukázané svedeckými výpoveďami. Čitateľ denníka periodika Korzár je bežný občan v odbore deratizácia laik, preto pri vytvorení názoru v danej oblasti nemusia byť poskytnuté zodpovedné a overiteľné informácie tak, aby mu nevznikla obava o ohrození zdravia jeho a jeho detí. Je potrebné, aby novinári o takých závažných veciach písali odborne a zodpovedne s overiteľnými faktami a skutočnosťami hoci aj v konfrontačnej rovine ale vždy tak, aby sa problém, skutok pravdivo vysvetlil a interpretoval. Novinári odporcu podľa svedeckej výpovede riaditeľky vedeli, že navrhovateľ je poskytovateľom deratizačných služieb a museli vedieť, keďže sú ako novinári plne, odborne spôsobilý aký mediálny ohlas uvedený článok môže spôsobiť voči navrhovateľovi. Bežný čitateľ vníma ohrozenie života a zdravia, ktoré je poskytnuté ešte na základe verejnej služby veľmi negatívne, je to považované za nezodpovedané nakladanie s verejnými peniazmi v ich neprospech. Novinári odporcu vedeli, že hoc nebude uverejnené meno navrhovateľa, ten musí byť identifikovaný, keďže zmluvným partnerom Mesta Košice, mestských častí a nie anonymný, je financovaný aj z verných prostriedkov, napriek tomu neuverejnil rozhodujúcu a pravdivú skutočnosť, že navrhovateľ nemohol nezodpovedne podhodiť diery v škôlke, pretože deratizáciu v zákonných podmienkach vykonal až 10.11.2008 a deti použili nástrahy 4.11.2008. Zamlčanie tohto faktu spôsobilo to, že čitateľ voči ktorému je článok v periodiku smerovaný si nemohol v danej situácii vytvoriť zodpovedajúci úsudok a bol neuverejnením tejto skutočnosti manipulovaný. Všetky články chcú šokovať, čo aj robia a v spoločensky odôvodnených prípadoch to aj majú robiť formou titulku (otrávené deti horúca kauza jed) štýle písania a dramatickým

opisom situácia scén, pričom je uverejnený v málo rozhodných pravdivých skutočností, ktoré hovoria pravdu. Články traumatizovali rodičov škôlkárov, vyvolali obavy o ich život a zdravie. Subjektívne sa nazdáva, že v tomto prípade je cieľom len predať náklad novín a udržať si popularitu pomedzí bulváru, nejde o zodpovednú novinárčinu v uverejňovaní a hodnotení faktov. Dobrá povesť navrhovateľa je tvorená len výsledkami jeho práce a služieb, ktoré poskytuje. Ako spoločnosť navrhovateľa, ktorá chráni zdravie občanov a pracuje vo verejnom záujme, za aj verejné prostriedky, je v ostrom konkurenčnom boji, podstupuje zvýšenú mieru kontroly, verejnej súťaži a konania. Týmito článkami bola spochybnená jeho odbornosť pri podnikaní, čo vyplynulo z reakcie čitateľov a dotknutých, musel svoju prácu písomne zdôvodňovať. Z výpovede svedkyne riaditeľky MŠ vyplynuli skutočnosti, že novinári označili navrhovateľa za možného pôvodcu neodborne rozsypanej otravy v škôlke. Novinári odporcu organizovali stretnutie pracovníkov MŠ a zástupcov odporcu dňa 13.11.2008 a privolali k tomu celé televízne štáby. Celé stretnutie je opísané v článku zo dňa 14.11.2008, ktoré bolo v značne konfrontačnej úrovni. Výpovede však preukázali, že ako prvá začala urážať zástupcu navrhovateľa učiteľka škôlky. Problematické však nie je samotné uverejnenie článku o priebehu konfrontácie ale to, že znova bola zamlčaná overiteľná skutočnosť o tom, že navrhovateľ nie je pôvodcom nekorektne rozsypaných jedov. Celý článok okrem popisu konfrontácie neobsahuje jedinú overiteľnú informáciu kto je a kto nie je pôvodcom zodpovedne rozsypaného jedu. Čitateľovi nie je poskytnutá overiteľná informácia a článok vníma len pocitovo, intuitívne hodnotí len opísané správanie rozčúlených a prestrašených učiteliek a rozčúleného podráždeného no preukázateľne nevinného deratizéra navrhovateľa, ktorý nikde nevie svoju nevinu preukázať a interpretovať aj keď má o tom písomný doklad, čo však novinárov nezaujíma. Z výpovede učiteľky škôlky a riaditeľky neskôr vyplynulo, že sami ľutujú ako sa vtedy správali a dokonca sa potvrdilo, že učiteľka prvá verbálne urážala navrhovateľa pod emotívnym vplyvom situácie a udalostí. Tvrdenie odporcu, že novinári len uverejnili opis konfrontácie účelove a chce sa zbaviť zodpovednosti, odporca v dvoch článkoch zo dňa 12.11. - 14.11.2008 opisuje skutočnosti súvisiace s otravou detí deratizačnými nástrahami, jedmi v priamej príčinnej súvislosti s deratizáciou mestskej časti, kde sú známi zadávatelia tejto služby a jej realizátor. Povinnosťou novinára tlače pri závažných spoločných témach, kde ide o ohrozenie zdravia občanov, má informovať o overiteľných skutočnostiach tak, aby si čitateľ mohol utvoriť jednoznačný názor na danú vec, nie byť manipulovaný do pochybností. Je to dôležité aj preto keď noviny poukážu pravdivo preukázateľne na závažný problém, nech je zjednaná rýchla náprava, nech plnia úlohu poctivej kontroly v prospech občanov.

Uverejnené články mali negatívny dopad na povesť a obchodné meno navrhovateľa, čoho dôkazom je výpoveď na Okresnom súde Bratislava V, kde bola vypočúvaná redaktorka B. Š. zamestnankyňa spoločnosti Sedem plus s.r.o., ktorá sa začala zaujímať o činnosť navrhovateľa. Uvedenú novinárku zaujímala len negatívna informácia, pritom články vnímala len tak, že navrhovateľ otrávil deti, urobila si takto vlastný úsudok na základe zverejnených informácií. V danom prípade sa potvrdilo, že skutočnosti dokazujúce ich nevinu uverejnené dňa 12.11. a 14.11.2008 neboli, pričom s novinármi boli v osobnom kontakte. Nikto zo strany odporcu nepreukázal, že im nevznikla škoda, prišli o konkrétnu prácu, zákazky. Uvedené je realita, ktorú odporca nevyvrátil. Dňa 26.3.2009 stredisko služieb školy, G. Ú. XX vypovedalo zmluvu na deratizačné služby. Dňa 17.6.2011 navrhovateľ vyzval Stredisko služieb školy na vyjadrenie sa k dôvodom odstúpenia od zmluvy na deratizačné, dezinfekčné a dezinsekčné práce zo dňa 1.2.2006. Navrhovateľ nepreukazoval len možnosť, že mu článok finančne poškodil a preukázal príčinnú súvislosť medzi vnímaním obsahu článkov a škodou, ktorá mu bola spôsobená. Odporca nepreukázal tú skutočnosť, že škoda nemohla vzniknúť ani navrhovateľovi nevznikla. Navrhovateľ už nemôže vykonávať činnosť DDD pre vyššie uvedené spoločnosti a ani k dnešnému dňu nevykonával. Ide o dôkaz, ktorý zapríčinil navrhovateľovi škodu. Odporca túto skutočnosť nevyvrátil. Novinárom stačilo zverejniť preberací protokol o prevzatí prác z 10.11.2008 a vec by sa bola vysvetlila. No ich nečinnosť bola v ich prospech a nemali záujem vec vysvetliť. Stredisko služieb stratilo dôveru v ich práce, práce navrhovateľa len na základe článku bez zisťovania overiteľných skutočností. Ide o takú silu médií a ich dopad na úsudok a uvažovanie ľudí. Obyčajná manipulácia s úsudkom podsúvaní alebo zamlčovaním skutočností a rozhodujúcich dejov. Navrhovateľ sa preto dôvodne domáha aj primeraného zadosťučinenia v peňažnej sume 20.000 Eur.

Odporca prostredníctvom právneho zást. v záverečnej reči navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť. Vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu uviedol, že bolo preukázané, že návrh je nedôvodný. Uvedené konanie je konaním, ktoré potom čo došlo k zrušeniu predchádzajúceho rozhodnutia odvolacím súdom, pričom predmetné rozhodnutie tunajšieho súdu bolo také, že návrh zamietol. Ani doplnené dokazovanie

v súlade s pokynom odvolacieho súdu nepreukázalo nič nové a nezmenilo žiadne skutkové ani prácne následky.

Navrhovateľ si uplatnil nemajetkovú ujmu a môže sa tiež domáhať primeraného zadosťučinenia, ktoré môže požadovať v peniazoch. Súd musí opätovne vyhodnotiť základný konflikt práva navrhovateľa vo vzťahu k jeho dobrej povesti a samozrejme aj práva na odporcu vo vzťahu k slobode prejavu a nepochybne aj práva verejnosti na obdržanie informácii. Ide o rovnocenné ústavné práva. V ďalšom uviedol, že článok informoval v rámci tzv. verejnej diskusie o téme verejného významu a o téme zdravia. Prvý článok nespomenul názov právnickej osoby navrhovateľa, spomenul len a uvádzal fakty získané z nemocnice a od učiteľov škôlky, prípadne od rodičov. Druhý článok bol článkom, ktorý bol absolútne vyvážený a pravdivo opísal rozhodujúce skutočnosti na konfrontácii bez ohľadu na to či už ho zorganizovali novinári odporcu, Markízy, Slovenskej televízie alebo navrhovateľa. Vykonané dokazovanie jednoznačne preukázalo výsluchom svedkom, že to čo tam odznelo bolo aj napísané. Ak navrhovateľ tvrdí, že mal nejaké starosti, problémy s tým, že mu niekto volá, že musel niečo vysvetľovať je to prirodzené ak sám aktívne pôsobil v rámci tejto konfrontácie a pustil informácie na verejnosť, čo samozrejme je správne, pretože bolo potrebné vysvetliť o aký subjekt išlo, pretože ak by v danom čase zostal subjekt utajený, ako to bolo v prvom článku, tak by to práve mohlo poškodiť dobrú povesť ďalších súťažiteľov na trhu deratizácie, pretože čitateľ by nevedel o koho išlo. Navrhovateľ spomínal aj tretí článok, čo je absolútne neprípustné, pretože tretí článok bolo len splnenie povinnosti vyplývajúcej z tlačového zákona a došlo k uverejneniu navrhovateľom predloženého textu nazvaného odpor alebo stanovisko k článku. Z uvedeného vyplýva viditeľná snaha odporcu dať priestor aj dodatočný priestor odporcovi nielen v rámci navrhovateľovi nielen v rámci konfrontácie, na ktorej sa novinári zúčastnili a informovať verejnosť v priebehu tejto konfrontácie ale aj následne dať priestor verejnosti, aby získala informácie priamo od štatutárneho zástupcu navrhovateľa. Odporca má za to, že v tejto časti jednoznačne uniesli dôkazné bremeno pravdivosti v článkov uvedených tvrdení. Súd musí vychádzať z vykonaného dokazovania pred vyhlásením rozhodnutia a bližšie poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 4.6.2014.

Právny zást. navrhovateľa a právny zást. odporcu v prípade úspechu si uplatňujú náhradu trov konania.

Podľa ust. § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa ust. § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa ust. § 13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa ust. § 13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa ust. § 19b ods. 1,2,3 OZ právnické osoby majú svoj názov, ktorý musí byť určený pri ich zriadení. Pri neoprávnenom použití názvu právnickej osoby sa možno domáhať na súde, aby sa neoprávnený užívateľ zdržal jeho užívania a odstránil závadný stav; možno sa tiež domáhať primeraného zadosťučinenia, ktoré sa môže požadovať aj v peniazoch. Odsek 2 platí primerane aj pre neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby.

Podľa ust. § 226 O. s. p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Predmetom ochrany sú i materiálne hodnoty a stránky osobnosti človeka. Na tieto hodnoty ľudskej osobnosti akými sú napríklad meno, česť, dôstojnosť, súkromie, telesná integrita a pod. sa v občianskom práve upierajú osobitné práva. Predmetom ochrany je osobnosť fyzickej osoby v jej celistvosti. Predmetom práva na ochranu cti a dôstojnosti tak ako je to zvýraznené v dikcii zákona a ako to vyplýva aj z dôvodovej správy je česť občana v jeho rozmanitých spoločenských vzťahoch, jednak

vo vzťahu k spoločnosti a vo vzťahu k ostatným spoluobčanom. Ak došlo k neoprávnenému zásahu do cti a dôstojnosti fyzickej osoby, ktorý je objektívne spôsobilý privodiť tejto osobe ujmu, dotknutá osoba môže uplatniť právne prostriedky na ochranu. K zásahu do cti a dôstojnosti môže dôjsť rôznym konaním, či prejavmi. Niektoré prejavy nemožno považovať za neoprávnený zásah. Vždy treba skúmať za akých okolností a v súvislosti s plnením akých práv či povinností ku konaniu, či prejavu došlo. Zákon neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti takému zásahu, ktorý je oprávnený a ktorý je spôsobilý privodiť ujmu fyzickej osoby z hľadiska jej postavenia v spoločnosti. Ochrana osobnosti prináleží každej fyzickej osobe ako subjektu práva. Z povahy veci vyplýva, že sa týka iba fyzických osôb. Obdoba ochrany niektorých osobnostných práv podobných právam na ochranu osobnosti je pre právnické osoby zakotvená v Občianskom zákonníku (§19b). Na uplatnenie práva na ochranu osobnosti je aktívne legitimovaná vždy tá fyzická osoba, voči osobnosti ktorej neoprávnený zásah smeroval a ktorej mohol ujmu spôsobiť.

Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vzniká vtedy, ak neoprávnený zásah do názvu právnickej osoby resp. neoprávnený zásah do jej dobrej povesti je objektívne spôsobilý privodiť ujmu oprávnenému subjektu. Tu sa vychádza iba z predpokladu, aké následky a v akom rozsahu mohli v dôsledku neoprávneného zásahu nastať. Zodpovednosť za neoprávnené zásahy do názvu a do dobrej povesti právnických osôb je osobitným druhom občianskoprávnej zodpovednosti, ktorá je konštuovaná ako prísne objektívna zodpovednosť, t.j. zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie subjektu zásahu.

Ochrana osobnosti poskytovaná fyzickým osobám občianskym zákonníkom nie je ochranou špecifickou iba pre občianskoprávnu oblasť, ktorá by už neposkytovala ochranu fyzickým osobám pokiaľ ide o ich pôsobenie v oblasti práva obchodného. Ak neoprávnený zásah objektívne poškodzuje profesnú časť osoby v podnikateľskej sfére a znižuje tak jeho dôstojnosť a vážnosť spoločnosti, ide o zásah do práva na ochranu osobnosti. Je nutné vychádzať zo skutočnosti, že za osobnosť je považovaný človek ako jednotlivec, ako subjekt poznania, resp. poznávania, prežívania a napriek rôznorodosti jednotlivých zložiek osobnosti je osobnosť fyzickej osoby vždy vnímaná v jej ucelenosti a nedeliteľnosti. Mnohopočetné prejavy jednotlivých stránok ľudskej osobnosti fyzickej osoby zodpovedá i mysliteľné široké spektrum možných neoprávnených zásahov proti niektorej z týchto zložiek osobnosti. Napriek tomu však vždy bude zásahom dotknutá priamo samotná osobnosť fyzickej osoby ako celku, naznačených vlastností i charakteristík. Pretože ide o najvlastnejšiu, najvnútornejšiu a najintímnejšiu sféru ľudskej osoby, pričom vonkajším zásahom dotknutá fyzická osoba veľmi často pociťuje značnú nepriaznivú intenzitu. Občiansky zákonník v tejto osobnostnej sfére poskytuje odpovedajúcu právnu ochranu. Súd teda skúmal, či dotknutý zásah odporcu objektívne dehonestuje profesnú česť navrhovateľa v podnikateľskej sfére a znižuje tak jeho dôstojnosť a vážnosť spoločnosti.

Napriek tomu, že navrhovateľ v časti ospravedlnenia zobral svoj návrh späť, bolo potrebné, aby súd sa predbežne vyporiadal s otázkou, či došlo k zásahu a k zníženiu dôstojnosti a vážnosti navrhovateľa v spoločnosti, nakoľko zodpovedanie uvedenej otázky je závislý ďalší nárok navrhovateľa a to vyplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 20.000 Eur odporcom.

Tlač má v demokratickej spoločnosti veľmi dôležitú úlohu. Aj keď tlač nesmie prekročiť pevne vymedzené hranice, hlavne porušiť ochranu cti osôb, prisluší mu oznamovať informácie a myšlienky. K jeho funkcii rozšírovania informácii je spojené právo verejnosti ich obdržať. Keby tomu bolo inak, nemohla by tlač zohrávať svoju dôležitú úlohu. Reportáž o aktualitách založených na rozhovoroch predstavujú jeden z najdôležitejších prostriedkov, prostredníctvom ktorých môže tlač zohrávať svoju úlohu „strážneho psa“. Metódy, ktoré umožňujú zostavovanie objektívnej a vyváženej reportáže sa môžu podstatne líšiť podľa spôsobu prevedenia oznámenia. Súdom neprisluší nahrádzať tlač pri stanovení techniky spravodajstva, ktorú majú novinári v tom ktorom prípade použiť.

V konaní sa navrhovateľ domáhal podanou žalobou ospravedlnenia za články, ktoré boli zverejnené v denníku Korzár a súčasne sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 20.000 €. Svojho nároku na ospravedlnenie sa domáhal z dôvodu, že odporca ako vydavateľ denníka Korzár zverejnil v uvedenom denníku Košický Korzár dňa 12.11.2008 článok s titulom „deti zjedli jed“ a následne dňa 14.11.2008 článok „Učiteľka: Dajte jed ochutnať vnúčatám!“ Navrhovateľ tvrdí, že uvedené články obsahujú nepravdivé obvinenia, nakoľko deratizáciu nevykonával on tak, ako to bolo uvedené v týchto článkoch. Tvrdí, že uverejnené články mu spôsobili a poškodili dobré meno obchodnej spoločnosti, ktorá vykonáva deratizáciu a ktorá je známa v Košiciach aj na Slovensku.

Vykonaným dokazovaním v výsluchom svedkov bolo zistené, že v prvom článku, ktorý bol uverejnený v denníku Košický Korzár dňa 12.11.2008 spoločnosť navrhovateľa ako aj jeho meno, priezvisko nie je vôbec spomenuté. Ďalší článok uverejnený v denníku Košický Korzár dňa 14.11.2008 bol uverejnený a bola v ňom spomínaná konfrontácia medzi učiteľkami a samotným navrhovateľom. Samotný navrhovateľ uviedol na adresu učiteliek, že sú podvodníčky. V článku zo dňa 14.11.2008 v odseku „L.: Viem, ale nepoviem“ bolo zistené, že navrhovateľ uviedol informáciu, ktorá všetkým vyrazila dych a to, že vie, kto to asi urobil, ale nepovie, kto to bol. Navrhovateľ ani v priebehu súdneho konania neuviedol, kto mohol uvedené granule rozložiť na dvore materskej škôlky.

Predmetom článkov bolo informovanie čitateľov o udalosti zo dňa 4.11.2008, kedy deti z materskej škôlky na Z. ulici v C. boli hospitalizované z dôvodu, že v areály škôlky zjedli jed na potkany. Súd je toho názoru, že odporca pri týchto článkoch nepostupoval zákonným spôsobom a interpretoval informácie, ktoré boli predmetom verejného záujmu a to ochrana zdravia, života ľudí a neplnili tak úlohy stanovené tlačovým zákonom. Uverejnenie článku zo dňa 12.11.2008 bolo podľa svedkov vyvolané na podnet rodičov maloletých detí alebo zamestnancov nemocnice, kde boli tieto deti hospitalizované. Podľa názoru súdu uvedený článok bol spôsobilý zasiahnuť do dobrej povesti navrhovateľa, nakoľko prihliadol na tú skutočnosť, že predmetné články boli uverejnené v denníku s krátkym časovým odstupom, išlo o tému pre čitateľa veľmi atraktívnu, šokujúcu a aktuálnu a články na seba tematicky nadväzovali. Z tohto pohľadu preto hodnotil, že tieto články u čitateľa mohli vyvolať dojem, že informácie sa týkajú práve navrhovateľa. V ďalšom je odporca zodpovedný aj vzhľadom na charakter článku zo dňa 14.11.2008, ktorým bol žurnalizovaný rozhovor, resp. reportáž, súdna prax ustálila, že samotná okolnosť, že vydavateľa v publikovanom interwiev presne reprodukoval výroky osoby, s ktorou bol rozhovor v tejto forme uskutočnený nemôže, v prípade spôsobilosti týchto výrokov zasiahnuť do osobnostných práv inej osoby, bez ďalšieho viesť k záveru, že vydavateľ nenesie za takýto zásah zodpovednosť (rozsudok MSČR z 7.2.2001 sp. zn. 30Cdo 214/2000). Rovnako nemožno tiež z tohto dôvodu vylúčiť, že iniciátor rozhovoru bol navrhovateľ a vylúčiť teda zodpovednosť odporcu v danej veci. Svedok C. A. vo svojej výpovedi uviedol, že pred napísaním článku zisťoval, kto má v škôlke deratizovať, no ten neuviedol, resp. nechcel uviesť, kto to bol. Svedkyňa riaditeľka MŠ G. O. vo svojej výpovedi uviedla a potvrdila všetky citácie uvedené v článku. Článok zo dňa 14.11.2008 vznikol z iniciatívy samotného navrhovateľa, ktorý požiadal o stretnutie a konfrontáciu v škôlke s učiteľkami, na ktoré boli prizvaní aj redaktori odporcu. Uvedené vyplýva z výpovede svedkov.

Za zásah do dobrej povesti právnickej osoby je treba považovať také konanie, ktoré je objektívne, spôsobilé poškodiť dobrú povesť, spôsobiť ujmu na dobrom mene pred inými subjektmi a vyvolať negatívny dojem. Za takýto zásah možno považovať aj publikovanie nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich údajov prostredníctvom tlače. Nepravdivé alebo pravdu skresľujúce údaje, je potrebné chápať ako v skutočnosti, ktoré je možné hodnotiť z hľadiska pravdivosti (nepravdivosti) alebo v skutočnosti, ktoré takto nie je možné hodnotiť ale tieto sú podávané tak, že vedú ku skresľovaniu informácií (napr. údaje vytrhnuté z kontextu, zaradený do inej súvislosti, zverejnenie iba časti informácií a pod.).

Právna prax aj teória sú jednotné v názore, že je potrebné dôsledne rozlišovať medzi tvrdeniami, ktoré možno hodnotiť z hľadiska pravdivosti (nepravdivosti) a hodnotiacimi úsudkami (kritikov názormi). Hodnotiace úsudky totiž nemôžu byť nepravdivé alebo pravdu skresľujúce.

Podstatou sporu v danom prípade je konflikt medzi ústavou, zaručeným právom na slobodu prejavu, právom na informácie a ich šírením podľa čl. 26 Ústavy SR a právom na ochranu osobnosti podľa čl. 19 Ústavy SR. V súvislosti s vyššie uvedeným Ústavný súd SR vo svojej doterajšej judikatúre už viackrát zdôraznil, že každý konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd treba riešiť podľa zásady ich spravodlivej rovnováhy.

Nespochybniteľnou je základná funkcia, ktorú tlač plní v demokratickej spoločnosti, ktorou je informovanie verejnosti. Tlač ale nesmie prekročiť určité hranice, aj keď jej povinnosťou je šíriť informácie vo verejnom záujme. Na pamäti treba mať aj skutočnosť, že sloboda tlače zahŕňa aj podporu určitému stupňu zveličovania, alebo dokonca provokácie (rozsudok ESĽP z 26.4.1995 Prager a Oberchlick proti Rakúsku). Sloboda prejavu sa vzťahuje nielen na informácie alebo myšlienky priaznivo prijímané považované za neškodné, či bezvýznamné ale na tie, ktoré zraňujú, šokujú alebo znepokojujú v duchu

plurality, tolerancie, otvorenosti, bez ktorých nemôže byť demokratická spoločnosť (rozsudky ESĽP Hertel proti Švajčiarsku, Feldek proti Slovensku).

V súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami, vykonaným dokazovaním je súd toho názoru, že nárok navrhovateľa je dôvodný. Inkriminované články súd posudzoval z hľadiska pravdivosti údajov, ktoré boli uvedené, pričom tieto informácie poskytnuté odporcom pravdivé neboli. Je síce pravdou, že bol nimi sledovaný legitímny cieľ v dobrej miere, keďže išlo o vec verejného záujmu, avšak uverejnenie týchto článkov malo dopad na úsudok a uvažovanie ľudí, t.j. čitateľov ako aj ďalších subjektov. Čitatelia denníka Korzár uverejnené články vnímali ako ohrozenie života a zdravia, pričom deratizácia bola financovaná z komunálneho rozpočtu. Táto správa veľmi negatívne ovplyvnila verejnú mienku a takéto konanie navrhovateľa považovali za nezodpovedné nakladanie s verejnými peniazmi v ich neprospech. Predmetné články štýlom písania a dramatickým opisom situácie a scén pôsobili na čitateľov šokujúco, vzhľadom k tomu, že sa skutočnosti týkali práve maloletých detí v materskej škôlke. Okrem toho články traumatizovali aj rodičov maloletých detí, vyvolali obavy o ich život a zdravie. V ďalšom súd prihliadol aj na to, že navrhovateľ ako spoločnosť je práve subjektom, ktorý zabezpečuje deratizáciu verejných priestorov pod správou mesta, mestských častí a iných subjektov. Rozhodujúcim pre posúdenie nároku bol aj účel týchto článkov, ktoré mali priniesť informácie o verejnosti, pričom tieto články tak ako bolo uvedené, vzbudili pochybnosti o činnosti navrhovateľa bez toho, aby mali reálny podklad. Vzhľadom na vyššie uvedené súd predmetné články posudzoval tak jednotlivo ako i v kontexte ako celok, pričom dospel k záveru, že obsah týchto článkov bol objektívne spôsobilý zasiahnuť do dobrej povesti navrhovateľa ako právnickej osoby.

Vykonaným dokazovaním, výsluchom svedkov je súd toho názoru, že k zásahu dobrej povesti navrhovateľa došlo konaním odporcu, uverejnené články zasiahli do dobrej povesti navrhovateľa a boli objektívne spôsobilé do nej zasiahnuť a poškodiť ho závažným spôsobom.

S prihliadnutím na uverejnené články, informácie v nich poskytnuté a sprostredkované, zmysel týchto článkov, obsah, výrazové prostriedky, forma a štruktúra, súd dospel k záveru, že navrhovateľovi patrí náhrada nemajetkovej ujmy v sume 15.000 Eur. Uvedenú sumu súd považoval za dostatočnú s prihliadnutím na predložené listinné dôkazy, vykonané dokazovanie a obsah uverejnených článkov.

Návrh navrhovateľa v prevyšujúcej časti ako nedôvodný zamietol.

Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch je treba prihliadnuť k zadosťučineniu, ktorého sa navrhovateľovi dostalo, pričom v rozsudku je konštatované, že došlo k porušeniu jeho práv na ochranu dobrého mena.

Priznanie zadosťučinenia v peniazoch je vecou voľnej úvahy súdu podľa zhodnotení celkovej povahy každého jednotlivého prípadu i jednotlivých okolností. Navrhovateľ svoj návrh v časti o ospravedlnenie zobral návrh späť z dôvodu dlhšieho časového odstupu. Súd však vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že aj napriek späťvzatiu návrhu v tejto časti je potrebné vynahradiť nepriaznivé účinky uverejnených článkov primeraným zadosťučinením. Pokiaľ primárny spôsob zadosťučinenia je v dobe rozhodovania natoľko oslabený, že svojim spôsobom stráca svoju funkciu, je povinnosťou súdu starostlivo zvažovať priznanie finančného zadosťučinenia. Vzhľadom k tomu, že články boli uverejnené v roku 2008 od uverejnenia článkov uplynula dostatočne dlhá doba, dôvody uvedené v ust. § 13 ods. 2 O.Z. svedčiace pre poskytnutie náhrad nemajetkovej ujmy v peniazoch, sú zákonom uvádzané iba demonštratívne, je potrebné, aby súd odčinil uvedenie nepravdivých údajov odporcom rovnocenným spôsobom a predovšetkým sa zaoberať otázkou primeraného finančného zadosťučinenia. To znamená, že pokiaľ primárny spôsob zadosťučinenia je v dobe rozhodnutia súdu natoľko oslabený, že svojim spôsobom stráca svoju funkciu, je povinnosťou súdu starostlivo zvažovať priznanie finančného zadosťučinenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd považoval náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15.000 Eur za dostatočnú.

Podľa ust. § 151 ods. 3 O. s. p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa

nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I v 3 písomných vyhotoveniach.
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.

Odvolanie musí obsahovať tieto náležitosti: musí byť z neho zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a dátované, musí byť z neho zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu sleduje, v akom rozsahu sa napáda a v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha, musí byť predložené s potrebným počtom rovnopisov a prílohami, tak aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví jeho kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1, 2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.